

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 7. Verstaet van Christus dat die zielen mildelijcker inde H. Communie
getoeft worden, die haer selven meer uyt gaen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

reyse in genaede soude ontfanghen worden, ende een nieuwe mededeelinghe van gratie verkrijghen. Want in't aen-doen van dit kleedt, ghevoelde sy als of in't binnenste haerder ziele geseyt wiert: *Neemt mijn verdiensten, die ick u gheve: waer door alle uwe sonden voor mijns Vaders ooghen sullen uyt-gevaeght worden, ende uwe ziele aen hem aengenaeeu sal worden.*

Door dese grootdaedighe gifte wiert haer liefde wederom tot haeren naesten verbreydt, om oock d'andere met dit rootvervigh kleedt te bedecken, ende aldus aen den Hemelschen Vader te offeren, tot versoeninghe ende beternisse des levens. Haer voordere begeerte ende verlanghen was, om haeren Bruydegom Sacramentelijck t'ontfanghen: ende naerderende tot de Communie-banck, sagh sy dat haeren Bruydegom insgelijcks verlanghe om met haer vereenicht te worden. Voeghe sich dan onder de minste als d'onweerdigste om hem te nutten: in welcke nuttinghe, sy foodaenighe toevinghe ende ingesmoltentheyt in liefde genoot, dat dese niet en kan uyt-gedruckt worden.

§. 7. *Verstaet van Christus dat die zielen mildelijcker inde H. Communie getoest worden, die haer selven meer uyt gaen.*

DEn 30. Iuny 1639. inde Kercke der Societeyt in haer ghebedt wesende, om van haeren Salighmaecker sijn hulpe te versoecken tot bequaeme bereydinghe, om hem in't binnenste van haer ziele, als in sijn eyghen rust-plaetse te herberghen, ende met opgeslaeghen ooghen tot het H. Sacrament, dat op den Autaer stont, innighlijck suchtende, sagh sy, hoe dat Christus, als met sijn heet-brandende wijt uyt-gespreyde

de armen van liefde ende van verlanghen, haer ziele tot hem trock, sijn eyghen selven schenckende tot een bequaem bereydsel met dese woorden. *Siet dit zijn mijne ende uwe berijdselen, die ick u gheve, ende die u niet en sullen ontnomen worden. Ick gheve u mijn selven, ende omhelse mijn selven in u door mijn selven, met alle de gene die ghy tot my mede-brenght. Hier op vraeghde Agnes: O Heere, sullen sy alle op sulcke maniere dit gevoelen, gelijk ick teghenwoordighlyck voele. Christus antwoorde Neen, op soo levende maniere niet: maer soo veel als elck sich ontbloomt van al dat ick niet en ben: soo veel sal ick mijn selven mede-deelen, als sy haer selven sullen uyt gaen. Agnes seyde: O Heere, hoe kan dit met my bestaen, naedemael ick in soo vele sonden vervalle, besonderlyck inde ghebreken van mijnen naesten te roeren. Hier op verstont sy: Al zijn dat fauten, die oock groot souden wesen, als sy uyt eenen quaeden grondt souden komen, ende met de galle van nijdts of diergelycke ghemenghelt zijn: 't zijn nochtans kleyne stofkens voor mijn ooghen, als sy door onvoorsichtigheyt voort komen, de welcke afgevaeght worden, door de knaeghinghe der conscientie, door de rouwe, ende leet wesen, 't welck ick u toefsende, om u tot meerdere liefde in mijn vernaerdinghe te verwecken. Door dese verootmoedinghe wordt de ziele dickwils aengenaemer aen mijn ooghen, dan sy te voren was: want wordt hier mede in meerdere vernietinghe van haer selven gehouden, daer sy andersins in hooverdye soude komen te vallen. Dit verstaende, voelde sy in haer ziele een teerdere liefde tot Godt, een verwonderinge van sijn goedertierentheyts, eene vernederinghe van haer selven ten opsicht van haere inwendighe kranckheden ende gebreken, een versaeckinghe van alle haere plichtighe geneghentheden, ende een begeerte van
haer*

haer bedorven ende quaetwillighe natuere gheheelijck uyt te gaen, om in haer ziele de volle besittinge Godts te bekomen.

§. 8. *Soete ghedachten, ende vierighe begeerten inde bereydinghe tot de Communie.*

SY was ghewoon haeren Salighmaecker als tot sijn eyghen woon-stede te nooden : ende tot bequaemer bereydinghe om foodaenighen gast te herbergen, niet haer verdiensten, maer sijn eyghen verdiensten hem op te draeghen. *De Bruydt en besit niet eygens, seght sy, maer al wat sy besit, komt den Bruydegom toe : ende van gelijcken, de besittinge des Bruydegoms, komt oock de Bruydt toe, door den Bruydegom.* Soo socht sy, niet door haer, maer door hem selven ende door sijn eyghen verdiensten, op 't aldersuyverste, aldervolmaeckste, alderbehaeghelijckste, tot hem te naerderen.

Sy socht inde op-dracht van haer selven, eenighsins aen haeren Salighmaecker gelijk te zijn: Want gheelijck hy op den bloedighen Autaer des Cruys sijn selven aen sijnen Vader tot eenen eeuwichen lof, ende versoeninghe gheoffert heeft, ende op den onbloedighen Autaer vande H. Misse het selve doet, ende tot het eynde des werelts doen sal: soo socht sy insgelijcks met Christus de selve Offerande te doen naer haer vermoghen. Sy offerde dan met de selve meyninghe ende begeerte den selven Sonne Godts in 't Vaderlijck herte, tot eenen eeuwichen op-draeghenden lof, tot danckbaerheyt, ende tot voldoeninghe, soo voor haer selven, als voor alle menschen. In dese voorschreven op-offeringhe, ende ingethoghentheyt in 't Vaderlijck herte, voelde sy haer gemeynelijck als omringelt van